

CAPVT XXX.

Exordium est (ut compendio dixerim) oratio quædam, quæ rebus iis, de quibus reliqua futura est dictio, summatim expositis, auditorum animos ad attentionem idoneam, & quoad fieri dicendo potest ad benevolentiam nobis comparat. Hæc enim per exordium præstari conuenit. Quomodo autem ea vtamur, primum quidem deliberatiu in genere, & secundum di specie ostendam. Cum rem igitur auditoribus proponere, ac liquidam facere voluerimus, fieri poterit hoc modo, Surrexi, ut quo pacto pro Syracusanis bellandum sit consulam. Vel hoc modo: Surrexi, ut quid sentiam dicam, qui non deceat nos Syracusanis auxilium ferre. Hoc igitur modo summatim rem exponemus. Qui vero ad attentionem exhorteatur, scire ex hisce poterimus, si nos ipsi animaduerterimus quibus & verbis, & rebus ad audiendam sententiam attenti sumus. Nempe his sumus attenti, cum de magnis vel terribilibus, vel ad nos pertinentibus rebus consultamus, aut cum orantes ipsi demonstraturos se dixerint in ista illa esse, & honesta, & utilia, & facilitia, & vera, ad quæ nos gerenda exhortantur, aut cum nos regauerint se attente audiamus. Quemadmodum igitur ipsi aliis solemus: ita & nos, si quæ ex præmissis commodissima in præsentem rem fuerint delegemus, eaque auditoribus perspicua reddiderimus, eos nobis attentos faciemus. Ad attentionem igitur ex his auditores exhortamur. Benevolentiam verò comparabimus, si considerauerimus primum quo in nos animo ipsi sint, benevolone, an infesto, aut neque bono neque malo. Si benevoli ergo fuerint, de benevolentia dicere supervacaneum cedat. Verum si omnino id facere voluerimus, oportet paucis cum dissimulatione quadam id fieri, hoc modo: Quanta sit mea in hanc vibem benevolentia utique sapientiæ suauis meo quæ factu essent utilia gesseritis, & quæ me præterea ad cōmuniā cōmoda præbeo iustitia, quippe qui publicatum magis, quam priuatarum, mihi rerum habendam rationem censuerim, ne aquam à me dici opus existimo. Hoc enim vobis perspicuum est, & cognitum. Verum quod & nunc, si fidem adhibere mihi volueritis, consuleatis in rem pulcherrimè, hac de re ut vos edoceam, dabo operam.

λέγειν. ος δὲ εἰ καὶ τοῦ μοι πειθῶντες, κελῶντες βουλὴν τεθεῖ, τὸν πιστόσομαν μίδισκην. τὴτον
εἴδομεν τὸν Θέρον τοὺς δὲ στακτιράμψας ἐπ ταῖς θημυαργίαις, τῆς θυμητείας κατακηνέον.

Α Κεφάλαιον λ.
Ε Σπ. μὲν ωρούμιον καθέλουν μέρη εἰπεῖν,
ακραίῳ παρεπεινή, καὶ τὰ πρόφρεμα-
τος σὺ καθηδίσῃ μὴ εἴδος δικλάωσες, ἵνα γε
νώσκωστ αὐτὸν ὁ λόγος, παρεπειλουθώσῃ τε
τῇ παραθέσῃ· καὶ δέποτε τὸ προσέχειν παρεπε-
λέστε, καὶ κατέσσον τῷ λόγῳ θεωτὸν, δι-
νοῦς ἡμῖν ἀντοῖς ποιῆσαι· πάντοι μέρη οὖσα ἐξ
B δεῖ τὸ προσόμιον παρεπεινατικόν τοις ἐπι-
ταῖς χρηστόμεծα, παρον τὸν μέρη δέποτε δημητρι-
εικῶν καὶ περιπεπικῶν, τοῦτο δεῖξαι. τὸ μέρη
οιώ προσεπιθένει τὰ πρόφρεμα τοῖς ἀκούον-
τοις, καὶ φανερὸν ποιεῖν, τοιήνδε δέξιν· αἵτις
συμβινταίδισσαν, ἃς χρή πολεμεῖν ἡμᾶς ἔστι
Συρεκοιστίαν. αἵτις λόπον φανούμενος, ἃς
οὐ χρή βοηθεῖν ἡμᾶς Συρεκοιστίαν. τὸ μέρη
οιώ φερεῖν εἰς καθηδίσαι τὸ πρόφρεμα, τοίον-
C δε δέξιπροσέχειν ἐπαρεκεκλεῖν εἰς Τίτων αὐ-
τοῖς δέκτημέν, εἰ κατανοίσται μέρη αὐτοῖς, ποίεις
μάζας ταῖς καὶ λόρδοις καὶ πρόφρεμασι βουλε-
υθροῖς περιστέλλει· ἐρήσων οὐ τούτοις, ὅταν
ηὔσῃ μεγάλων, ηφεδρῶν, ηὔ τη ἡμῖν ἄκεισαν
θουλευώμενα; ηφάσιαστην δέποτε εἰσεῖται οἱ
λέγοντες, οἱ δίκαιοι, καὶ καλά. καὶ συμφέρον-
ται, καὶ φέρειν, καὶ δικτυάδεποτε εἰσεῖσθαι ἡμῖν,
ἐφ' αὐτῷ προσέπειν παρεπειλούσιν; ή δικτυάστην
D ἡμῖν ἀκούστη αὐτῷ προσέχεντας τὸν οὐνοῦ;
ὡς τῷ οὐνοῦ τοῖς διδοῖς, οὕτω καὶ ἡμῖν
τὰ οἰνοίστατα τῷ προεριμέθρῳ τοῖς υφ' α-
μῷμ πρόφρεμασι λεγομένοις λαμβάνοντες καὶ
τοῖς ἀκούοσσιν εἰδεῖσθαινύμενοι, περιστέλλειν
αὐτοῖς ποιόσορθρο, δέποτε μέρη τὸ πρόφρεμα,
διὰ τούτων παρεκεκλεψθεῖν. τίνων δέ
E δέ παρεπεινατόμενα, μιασκέφαλομος
περιτον, πῶς τοφές ἡμᾶς αὐτοῖς τυγχαινού-
σιν ἔχοντες, δυνοῖκῶς, ηδειμόμενος, η μίτε δέ,
μέρη κακῶς· εἴ τοις οὐδὲ δύνεις τυγχαινούσ-
στες, φεύγετον λέγειν αὐτοῖς δυνοῖς· εἴ τοι
παύτως βουλάμεծα, χρή συντόμως μετ'
εἰσροεῖσας εἰπεῖν πάτον τοῦ Σύπον· οὐτε μέρη
οιώ δύνοις εἰμι τῇ πόλει, καὶ πολλάκις μοι
F πισθεῖτες, συμφέροντας ἐπεφεύγετε, ηδί-
ποτε περιεῖσθαι τὰ κοινά δίνεισον ἴματὸν παρέχω,
καὶ μελλόντη τῷ ιδίων προειρέθρον, η δοτό
τῷ δημοσίστιαν ἀφελούμενον, πείρετον εἴ τοι
περιεῖσθαι μάζας τοῦτο τοις αὐτοῖς εἴλητε

၂၁၆